

Druhou lednovou sobotu roku 2018 jsme vyrazili Peugeotem až do Krásné, odkud začíná jiná trasa na vrchol Lysé hory, některým dosud neznámá. Putování vedlo zpočátku po úbočí, následovala louka s výhledem a pak se vešlo do lesa a lesní cestou stále dál. Časté zastávky, vynucené potřebou načerpat síly a případně se osvěžit, dobu výstupu prodlužovaly, až se oddělily dvě dvojice, jedna, doprovázena psem a druhá z mladých hasiček. Zbytek udržoval stálé tempo a oddával se "výhledu" do mlhy anebo do míst, kde mohl být, kdyby mlha nebyla, vidět alespoň vysílač. Po zasněžené stezce jsme dorazili až na rozcestí Malchor, odkud to je už jen 1 km, zakončený výšlapem na sjezdovku. Závěrečný úsek už nepředstavoval větší překážku a po 135-150 min. dorazila skupina na vrchol. Jak bylo naplánováno, i když někteří to pochopili až tam, jinak jsme tam byli relativně včas a také mnoho lidí z naší strany ale i z jiných stran nešlo, zakotvili jsme poprvé v chatě Bezručově, kde se našlo volné místo. Hotová jídla se dělala až od 11 hod. a tak přišla vhod polévka a něco k pití. Ochutnali jsme i Klíďo pídlo. Nezbytná, ale to krásnější povinnost udělat snímek od mohyly, byla zpestřena, vrcholovou slivovičkou, kterou každý dospělý obdržel do Janoška. Zpáteční cestu jako obvykle lemovaly zástupy a davy lidí, kteří se pro stejný cíl, vylézt na Lysou, rozhodli až později. Cesta na Ostravici ubíhala v poklidu, zvláště, když jsme věděli, že nám neuteče. Zastávka na jídlo v restauraci Sauna, kde m.j. čepují i piva z Beskydského pivovaru. A tak po Sauně jsme ještě ušli kousek cesty dál přímo do srdce tohoto pivovaru a jeho hospůdky. Cesta vlakem z Ostravice do Paskova, a návrat domů už byly rutinou. Akce se zúčastnilo 11 účastníků, a jeden pes.

